

Mixed feelings

Gemengde gevoelens streden afgelopen zaterdag door mijn lijf tijdens het onderlinge treffen tussen Fc Weesp/sc Muiden Veteranen 35+ en Fc Weesp/sc Muiden Veteranen 45+. Voor welk team moest ik kiezen en zou daardoor een ander team in de steek laten. De organisatoren van het duel maakten het mij nog extra moeilijk door spelers van beide teams te mixen. Tegenover iedere oudere veteraan in het ene team stond een andere oudere veteraan in het andere team. En met de jongere veteranen werd hetzelfde uitgehaald. Na het beginsignaal van de scheidsrechter wist ik echt niet meer wat ik er mee aan moest. Juichen of huilen bij een doelpunt? Treuren of janken bij een misser? Echt! Ik was ten einde raad. Wat moest ik doen om geen vijanden te krijgen en wat moest ik laten om geen vrienden te verliezen. En daarom besloot ik om met de rug richting het veld in de dug-out te gaan zitten. Niets zien van het schouwspel om me heen. Toch hoorde ik dat Arjen Sikkema de 1-0 voor de het team in het blauwe tenue maakte. Er ging een rilling door mij heen. En dat werd alleen maar erger toen Robert Mansvelder een droomgoal maakte 2-0 en Patrick van Herwaarden de 3-0 scoorde. Remko Pontman van het gele team mocht de ruststand via een strafschop op 3-1 brengen.

Na de rust zag ik met eigen ogen en met behulp van een bril, dat het in geel getooide elftal sterker was dan het blauwe elftal. Deze meerderheid werd omgezet in een 3-4 eindstand. Arsim Hamiti en Jeroen Scholte (2x) waren de schutters.

Maar het echte hoogtepunt van de wedstrijd was het moment dat Dwight Loy zijn gele shirt uittrok. Hij was echt boos, maar liet ondertussen de aanwezige vrouwelijke supporters genieten van zijn heerlijke lijf. En wellicht vonden een paar heren langs de lijn het ook wel leuk.

FvW.

**Zeuren over een onbelangrijk gebeuren.
Daar houd ik echt niet van!**